

[Aase Olesen]

at dette er noget, socialministeren kunne klare. Jeg kan anbefale forslagsstillerne at læse nogle af ægteskabsudvalgets betænkninger. Så vil man vide, at der er mindst 6-7 forskellige definitioner på »reelt enlig« og »papirløst samlevende«, og man kunne passende have givet et bud på, hvilken af dem man synes ministeren skulle tage som udgangspunkt for sit cirkulære. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad man har forestillet sig, i stedet for at man bare siger, at det er meget nemt.

Jeg skal ligesom andre henvise punktet om boligstøtte til boligudvalget, hvor man for øjeblikket behandler forslag af den art.

Tinning (VS):

Jeg synes, der kan være noget meget rigtigt i det, fru Aase Olesen her siger, at det nok ville være en fordel at binde den forbedrede hjælp til børnene, men problemet er bare, at vi er i en situation, hvor det endnu ikke er sket.

I VS foreslog vi på et tidspunkt, at man forhøjede børnetilskuddet og sagde: nu giver vi et børnetilskud, som dækker de faktiske merudgifter, som følger af at få barn nr. 1 og 2 osv. Gjorde man det på den måde, tror jeg, vi kunne løse mange af de problemer, vi her står og snakker om, men vi er nok nødt til, synes jeg, at tage udgangspunkt i, at det er ikke sådan. Jeg ved godt, at de radikale har sådan slået en prut, havde jeg nær sagt, sammen med nogle andre i forbindelse med skattereformen, men det er ikke en, som for alvor løser nogen problemer.

Når fru Aase Olesen taler om, at man i forbindelse med kontanthjælpsreformen har forhøjet børnetillægget og på den måde angrebet problemerne, synes jeg, det er værd at minde om, at det har man gjort, ja vel, men på tydelig bekostning af de unge og på tydelig bekostning af de enlige uden børn, og det er noget småtteri og noget omfordeling, som ikke rækker nogen steder. Enten laver vi noget ordentligt, der kan mærkes - f.eks. på børnetilskuddet, det vil vi godt være med til; det kan også være over skatten, det er sådan set lige meget, det skal bare være af en størrelsesorden, der for alvor tager fat om problemerne - eller også er vi nødt til at diskutere det, socialdemokraterne her har lagt op.

Jeg vil lige sige noget om de enkelte punkter.

Jeg tror, det er rigtigt, at punkt 1 nok skulle skrives en lille smule anderledes. Vi er helt enige i, at man selvfølgelig ikke bare skal lade folk falde for ni måneders reglen. Der skal ydes eller gives tilbud om den ene eller den anden form for hjælp. Men selvfølgelig kan man da tænke sig eksempler, hvor det ikke lige behøver at være § 42-hjælp, men kan være alt muligt andet. Vi synes ikke, der er grund til at holde de radikale ude af et sådant flertal, bare fordi man skriver »pligt«, så jeg synes, vi skal finde en formulering, som kan dække.

Jeg synes også, punkt 2 er udmærket. Jeg tror såmænd ikke, det vil betyde noget særligt, men vi kan da godt skrive til det sociale udvalg: nu skal I gøre noget for de enlige forsørgere. Det betyder at afsætte nogle penge, og så kunne vi diskutere, hvor meget der skal være i forsøgspuljen. Det synes jeg er fint.

Jeg er meget skeptisk over for punkt 3 og 4, mest punkt 3, men såmænd også punkt 4. Jeg tror ikke på, at nogen kan lave en dækkende, skudsikker beskrivelse, så man siger: »reelt enlig« er sådan og sådan og sådan, og »ægteskabslignende samliv« er sådan og sådan og sådan. Jeg mener egentlig, at den eneste løsning er at holde op med at gå i så små sko på det her område, ved at lade det være op til folk at skrive: jeg er »reelt enlig« - punktum. Jeg forpligter mig til at meddele, når det ikke er sådan mere - punktum. Færdig med fyrre.

Vi bruger utrolig mange kræfter i det her samfund, vi bruger utrolig mange penge i det her samfund på at kontrollere: er hun nu reelt enlig, eller er det kun noget, hun siger? Har det ændret sig det sidste halve år, og hvad ved jeg? Jeg mener, at de penge og de kræfter kunne bruges betydelig mere fornuftigt, også inden for det sociale område. Jeg synes, det er rigtigt, som fru Aase Olesen peger på, at det nok er lidt nemt at komme om ved det at fremstille det, som om det bare er ministeren, der sidder og småsover, hun kunne jo bare udsende et cirkulære. Så enkelt er det ikke på det her område.

Med hensyn til punkt 5 og punkt 6 synes jeg egentlig også - i hvert fald i punkt 5 - at forslagsstillerne går for vidt i spørgsmålet om, hvor vi skal have statslig regulering af